

[Kofod-Svendsen]

åbne over for nytænkning for at gøre noget bedre, og hvis det viser sig, at det, vi har, er det bedste, tager vi stilling til, om vi skal bevare det, men vi vil ikke i en dagsorden afvise, at man går ind i en vurdering af, hvordan man skal organisere den forebyggende indsats på et helt konkret punkt. Jeg beklager, at det var så afgørende, at det netop blev formuleret helt præcist. Den debat synes vi man skulle have taget en anden gang og så koncentreret sig om de mange pinde, vi er enige om.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Jeg står og bliver en lille smule vred, for jeg synes ikke, at hr. Kofod-Svendsen kan give et så upræcist og ufuldstændigt referat af et forhandlingsforløb, således som det lige netop er blevet afgivet herfra.

Jeg mener ikke, at man kan smide et par pinde ud i luften på et stykke papir med den besked: Hvis I har nogen bemærkninger, kan I sende besked inden kl. 16. Og når man så begynder at lede efter den, der har rejst forespørgslen, konstaterer man, at den pågældende forventes hjemme kl. 19, altså 3-4 timer efter at man skulle have afleveret. Det er ikke et forhandlingsoplæg.

Vi andre tager så initiativ til, at vi kommer til at mødes, og i samme øjeblik, vi kalder på CD og siger: CD, vil I være med, så møder deres ordfører. Så kan man, hr. Kofod-Svendsen, ikke være bekendt at stå og give et så fordrejet referat her. Dette bare af hensyn til historien.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil bare over for hr. Kofod-Svendsen gentage, at de betæneligheder, som vi jo netop drøftede, da vi prøvede at mødes om et dagsordensforslag, var betænelighederne med hensyn til den instans, der skulle være initiativtager til at føre de gode initiativer med hensyn til oplysning og efteruddannelse ud i livet. Jeg synes, ministerens besvarelse af forespørgslen til fulde bekræfter – bortset fra, at jeg stadig væk afventer svar på nogle af mine spørgsmål, men det, der er sagt indtil nu – at det, vi har at vente, er en instans, der bliver aldeles pacificeret, som får til opgave at overvåge, at følge, at vurdere og at se på. Det er den instans' opgaver, og jeg

gad nok se, hvor meget forebyggelse der kommer ud af det.

Hans Jørgen Jensen (S):

Som en af de desværre få afholdsfolk i dette Ting kan det vel ikke undre, at også jeg tager ordet i denne debat.

Jeg vil gerne sige, at det forbavser mig såre, at man bliver ved med at nævne forbudstanker. Disse tanker har den danske afholdsbevægelse ikke haft i 55 år, så hvorfor dog blive ved med at træde rundt i det spinatbed?

Der er ikke tale om forbudstanker noget sted i Danmark, men der er tale om, at man vil bekæmpe alkoholmisbruget.

Ministeren prøvede på at give det udseende af, at vi i Danmark har en alkoholpolitik. Det har vi ikke og har aldrig haft. Det eneste, der har fungeret her i landet, er Rodes lovgivning fra 1919, som varede ca. 30 år, med en fornuftig afgiftspolitik. Den har virket, og derfor er det et naturligt led i en alkoholpolitik.

Jeg synes også, det er fænomenalt, når man her i Tinget og i WHO vil sætte spiritusforbruget ned med 25 pct., for i de sidste ti år er det gennemsnitlige årlige forbrug pr. person steget fra 6 liter til 12 liter, så selv om man så skulle sætte det ned med 25 pct. over en 10-årig periode, er det en latterlig lille reduktion i forhold til det misbrug, der er sket igennem disse mange år. Derfor bør procenten efter min opfattelse være større.

Jeg var glad for hr. Herluf Rasmussens bemærkninger om, at de private organisationer fik alt for lidt. Sølle 3 mio. kr. er, hvad man kan give til de mennesker, som øver en indsats hver eneste dag for at bekæmpe alkoholmisbruget i Danmark. Det beløb bør sættes op mange gange til de private organisationer.

Dernæst vil jeg gerne tale om den plan, ministeren er inde på. Jeg synes, det er noget positivt og noget, vi skal se på som et nyt initiativ. Men når ministeren foreslår, at man skal have et nyt forebyggelsespolitisk udvalg, og så følger til – og det er tilføjelsen, der er betænkelig – at så kan man jo nedsætte et udvalg derunder, der kan beskæftige sig med alkoholpolitik, så er det hen til kommoden og tilbage igen, som man har haft det i det gamle narkotika- og alkoholråd.

Der skal være et selvstændigt organ i Danmark, der beskæftiger sig med alkoholpolitik. Det er det, vi trænger til, for så stort er emnet.